

ZABIJEŠ! - SATANSKÉ PŘIKÁZÁNÍ. VE KTERÝCH STÁTECH SE NIM ŘÍDÍ?

- CZ24 News | 16. prosince 2020

Uplynulo zhruba 30 let od doby, kdy odpírači násilí, odpírači vojenské služby, byli v naší zemi kriminalizováni. Ty doby bývají označovány za dobu nesvobody. Dnes jsou ve státě Izrael, podle naší vlády vzoru demokracie, z téhož důvodu kriminalizováni nejen chlapci, ale i dívky.

V Izraeli, militaristickém státě, žijí kupodivu také pacifisté, v tomto případě pacifistky. [Hallel Rabin](#), 19letá dívka, odmítla sloužit v izraelské armádě, eufemisticky zvané „Obranné síly“ a podílet se tak na násilné okupaci Palestiny a zotročování jejích obyvatel nežidovského původu. Volila raději pobyt ve vězení než cvičení v umění vraždit.

Hallel Rabin, 19letá izraelská dívka

Pro Palestince je to čin pochopitelný a vítaný, pro okupanty čin nepochopitelný, hraničící s vlastizradou. Proto přicházejí s různými zkouškami včetně věznění a hloupými dotazy, jen aby se prokázala buď výhrada svědomí, nebo zakuklený nepřítel, jehož je třeba uvrhnout do žaláře do té doby, než uzná svrchovanost stávající moci a nikdy jinak. V hloubi svých mělkých myslí však **držitelé moci tuší, že taková bezbranná židovská dívka je nebezpečnější než ozbrojený, ostrílený palestinský bojovník**. Toho lze zastřelit, polapit a na libovolně dlouhou dobu uvěznit. Co však s neozbrojenou mladou dívkou jejíž jediný „zločin“ spočívá právě v tom, že se zavázala zločin na objednávku vlády nespáchat? Zavřeme jí do vězení za nepáchání zla? Ano. Proč ne. Svět již tak zhrubl, znetečněl, ztvrdl a zhloupl, že je to možné. Ano, je to možné, ale ukazuje to všem, kdož ještě úplně nerezignovali na to, co je lidské, podstatu násilí, podstatu moci v její nechutnosti a nelidskosti.

Izrael v tom není sám

Nemylme se, Izrael není výjimkou. Ztročit druhé, podrobit si skupiny lidí i celé národy patří k základní výbavě vítězů, kteří prohráli. Na vítězné cestě za záchranu svého života, života své rodiny, svého náboženského přesvědčení, svého pojetí demokracie a humanismu ztratili lidskost a nakonec i vše, zač bojovali, včetně svého života. Protože jedno je jisté, živí nevyváznou. Živý ještě ze života žádný člověk nevyvázl. Smrt si zatím našla každého smrtelníka. Včera ve jménu záchranu bližních svrhl bombu na Hirošimu, dnes může v krajině stínů se statisíci údajně „zachráněných“ amerických vojáků meditovat o bolesti a utrpení s japonskými dětmi, které byly usmrceny a zmrzačeny. Tento svět to ovšem nevidí, Ježíše, Buddhu, M. L. Kinga, Gándího a Tolstého má za pohádkové bytosti nebo hloupé snílky. Nikoho nenapadne, že nenásilí hlásali nikoliv proto, že nechápali 99 % lidské populace, ale právě proto, že jí velmi dobře porozuměli.

Reálná politika v pekle

Naftový, zlatý a diamantový svět je stále znovu a znovu vykoupen krví nevinných. Lidé, rodiny i celé národy jsou uvaleny do otroctví dluhů a nikomu to nevadí. Kočka spadla do kanálu, pojedeme na Mars a Putin je darebák. Koupíme na dluh vrtulníky Apache, děla a další potřeby, abychom mohli šťastně žít až do šťastné smrti. Mladí chlapci se naučí dobře létat a střílet, aby mohli na příkaz společenství NATO lásky zabíjet kdesi na druhém konci světa lidi, které před tím neviděli, v zemi, kterou neznají, v zájmu těch, o kterých jsme neslyšeli. To vše na dluh, jelikož dluhy se musí platit, a to se vyplatí. Zvlášť někomu. K tomu máme armádu, policii, justici a soukromé exekutory.

Kořeny násilí

Násilí je tak hluboce zakořeněno v naší mysli, že už nás ani nepadne, že by tomu mohlo být jinak. „Svobodu Tibetu“ volají pokrytecky naši otrokáři. Osvobodte vaše otroky! My je rádi zotročíme místo vás. Propusťte vězně svědomí z vašich nedemokratických věznic! My ty své rozhodně nepropustíme. Přestaňte urychleně válčit! Zejména tam, kde prohráváme. Potřebujeme totiž zahájit válku novou, válku svěží, válku, která dlouho vydrží. Potřebujeme hodně obětí, abychom pak mohli dlouho plakat a vystavět mnoho pomníků vítězům a šibenic poraženým. Šibenice nejdřív, pomníky až potom. Jsme přece lidé. Soukromé vlastnictví je svaté, zvlášť to naše. Bohatší stůl pro bohaté, více moci pro mocné a smrt s metalem pro ty, kteří to nepochopili. Země nepatří všem lidem, tím méně Bohu, ale naopak zaručeně patří jen některým lidem, případně některým bohům. Za takové myšlenky stojí za to bojovat a případně i položit život. Pochopitelně těch druhých. Dostanou pomník, a to se vyplatí.

Alternativa

Samozřejmě, že je tu možnost lidského uspořádání, kde úroky jsou zapovězeny, dluhy odpouštěny a vlastnictví půdy jen pro ty, kteří na ní pracují. Ano, je možné vycházet z toho, že svět patří stejně všem lidem, jelikož přišli na svět a na svět z něj také odejdou. Nikdo si nic neodnese s sebou. Nepřátele není nutné zabíjet ani pro majetek, ani pro život. „Nezabiješ“ je nepřekročitelným imperativem. Nikdo to tu totiž stejně nepřežije, otázkou jen je, zda zemře jako vrah a zvíře, nebo bytost usilující stát se člověkem.

Autor: Pavel Letko

Zdroj: <https://news.e-republika.cz/>